

РЕШЕНИЕ

№ 19866

гр. София, 01.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 73 СЪСТАВ, в публично заседание на десети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЕМИЛИАН ЛЮБ. ЛАКОВ

при участието на секретаря ЕМИЛИЯ АНТ. СОПОТСКА
като разглежда докладваното от ЕМИЛИАН ЛЮБ. ЛАКОВ Гражданско дело
№ 20211110153911 по описа за 2021 година

Предявени са обективно, кумулативно съединени искове по чл.422, ал.1 ГПК, вр. чл.150, ал.1, вр. чл.153, ал.1 ЗЕ, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД, по чл.422, ал.1 ГПК, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД и свързаните с тях два иска по чл.422, ал.1 ГПК, вр. чл.86, ал.1 от ЗЗД.

Ищецът „ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ” ЕАД твърди, че с ответника Д. Б. Г. са обвързани договор за продажба на топлинна енергия, по силата на който се е задължил и е доставял топлинна енергия в жилището му на адрес в гр.София, ж.к.Стрелбище, бл.5Б, вх.Б, ет.1, ап.46 през периода май 2017 - април 2019 г. и е извършвал услугата дялово разпределение през периода октомври 2017 - април 2019 г. Ответникът се е задължил да плаща цената ѝ, не е платил, изпаднал е в забава и дължи главниците и обезщетение за забава. Сочи, че с третото лице помагач ТЕХЕМ СЪРВИСИС ЕООД, са сключили договори, а то от своя страна е сключило договор с етажната собственост в сградата на ответника, и се е задължило към ищеца и към етажната собственост да отчита показателите на измервателните уреди за потребените количества топлинна енергия и да води топлинно счетоводство. Твърди още, че е подал заявление по чл.410 от ГПК, но ответникът е възразил, и това обуславя интереса му да предяви настоящите искове за установяване на осн.

чл.422, ал.1 ГПК на вземанията си – по чл.150, ал.1, вр. чл.153, ал.1 ЗЕ, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД в размер на 2041,69 лв. за периода май 2017 - април 2019 г.; 35,81 лв. - възнаграждение за услугата дялово разпределение за периода октомври 2017 - април 2019 г. и по свързаните с тях два иска по чл.86, ал.1 от ЗЗД в размер на 344,86 лв.– обезщетение за забава за периода 15.9.2018 - 29.10.2020 г. и 7,40 лв. – за периода 1.12.2017 – 29.10.2020 г. Претендира и разноските по дело.

ОТВЕТНИКЪТ Д. Б. Г. оспорва исковете по основание и размер.

По искане на ищеца на негова страна е конституирано трето лице помагач – ТЕХЕМ СЪРВИСИС ЕООД– дружеството не взема отношение по исковете.

СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД, като прецени събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност, за да се произнесе взе предвид следното:

Ответникът в срока по чл.131 ГПК не представя отговор на исковата молба на, не се явява и представлява в първото съдебно заседание. С възражението по чл.414 ГПК е оспорил претенциите на ищеца с доводите, че не е собственик на топлоснабдения имот и партидата не е негова.

Ищецът желае да се постанови неприсъствено решение, но възражението на ответника, следва да се обсъди, тъй като не е бланкетно, което препятства решението да се постанови по реда на чл.238, ал.1, вр. чл.239, ал.1 ГПК.

Според чл.150, ал.1 ЗЕ Продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на клиенти на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от комисията (КЕВР)

Според чл.153, ал.1 ЗЕ Всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на топлинна енергия и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение по чл.140, ал.1, т.2 ЗЕ на отоплителните тела в имотите си и да заплащат цена за топлинна енергия при условията и по реда, определени в съответната наредба по чл.36, ал.3 ЗЕ

Ето защо, искът е обусловен от доказване от страна на ищеца на твърденията, че с ответника са обвързани от договор за продажба на топлинна енергия, реално доставеното количество и цената му, както и от страна на ответника – на възраженията му, че не е собственик или ползвател на процесния топлоснабден имот през исковия период.

Твърденията на ищеца, че процесният имот е топлоснабден, реалните количества доставена топлинна енергия и цената ѝ за исковия период, както и настъпването на падежите не са оспорени от страна на ответника.

Спори се единствено по отношение на това дали между страните през исковия период е действал договор за продажба на топлинна енергия. Съгласно т.1 на Тълкувателно решение от 17.5.2018 г. по 2/2017 на ОСГК *Собствениците, респективно бившите съпрузи като съсобственици, или титулярите на ограниченото вещно право на ползване върху топлоснабдения имот, дължат цената на доставената топлинна енергия за битови нужди съгласно разпоредбите на Закона за енергетиката в хипотезата, при която топлоснабденият имот е предоставен за ползване по силата на договорно правоотношение, освен ако между ползвателя на договорно основание и топлопреносното предприятие е сключен договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди за същия имот, през времетраенето на който ползвателят като клиент на топлинна енергия за битови нужди дължи цената ѝ.*

Настоящата хипотеза е същата, от приетия по делото нотариален акт е видно, че ответникът е придобил правото на собственост по отношение на процесния топлоснабден имот, но продавачът Б.Г.С. – трето неучастващо по делото лице, е запазил за себе си пожизнено вещното право на ползване на имота. Нещо повече, от приетата по делото молба-декларация от това лице до ищеца с вх. № на ищеца 204/15.10.1999 г. е видно, че е поискал откриване на партия на свое име. Така ответникът е предложил по смисъла на чл.14, ал.1 ЗЗД на ищеца да сключат договор за продажба на топлинна енергия, което предложение е прието от ищеца и това се вижда от изпълнението на договора от страна на ищеца с доставянето на топлинна енергия до имота. От това може да се направи извод, че между тях – неучастващото по делото лице Б.С. и ищеца, е налице съвпадане на двете насрещни изявления по повод възникването на договорна връзка за продажба на топлинна енергия, с други думи – е сключен договор за продажба на топлинна енергия.

Ето защо, следва да се приеме, че задължен за цената по процесния договор от 15.10.1999 г. за продажба на топлинна енергия е третото неучастващо по делото лице – Б.С..

Ето защо исковете следва да се отхвърлят изцяло, предвид недоказването на основополагащия факт за всички тях, а именно действието на договор за продажба на топлинна енергия през исковия период между ищеца и

ответника.

По отношение на направените по делото разноси.

Предвид неоснователността на исковете на осн. чл.78, ал.3 ГПК, вр. чл.38 ЗА, вр. чл.7, ал.2 от Наредба 1/2004 на ВАДвС ищецът е длъжен да плати на процесуалния представител на ответника възнаграждение в минимално определения нормативно размер – 542,97 лв.

Предвид изложеното, Софийският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исковете по чл. 422, ал.1 ГПК на „ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ” ЕАД, ЕИК 831609046, гр. София, ул. „Ястребец” № 23 за признаване за установено ответникът Д. Б. Г. с ЕГН ***** и адрес в гр.София, ж.к.Стрелбище, бл.5Б, вх.Б, ет.1, ап.46 да е задължен да му плати следните суми:

- на осн. чл.150, вр. чл.153, ал.1 ЗЕ, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД - **2041,69 лв.** претендирана като цена за доставена топлинна енергия, която е доставена на адрес в гр.София, ж.к.Стрелбище, бл.5Б, вх.Б, ет.1, ап.46 през периода май 2017 - април 2019 г., ведно със законната лихва, считано от 11.11.2020г. до изплащането на сумата;

- на осн. чл.79, ал.1 ЗЗД - **35,81 лв.** - възнаграждение за услугата дялово разпределение във връзка с договора за продажба на топлинна енергия за адрес в гр.София, ж.к.Стрелбище, бл.5Б, вх.Б, ет.1, ап.46 през периода октомври 2017 - април 2019 г., ведно със законната лихва, считано от 11.11.2020г. до плащането на сумата;

- на осн. чл.86, ал.1 ЗЗД – **344,86 лв.**, претендирана като обезщетение за забава за плащане на сумата по чл.150 ЗЕ, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД за периода 15.9.2018 - 29.10.2020 г.;

- на осн. чл.86, ал.1 ЗЗД – **7,40 лв.**, претендирана като обезщетение за забава за плащане на сумата по чл.79, ал.1 ЗЗД за периода 1.12.2017 - 29.10.2020 г.

ОСЪЖДА на чл.78, ал.3 ГПК, вр. чл.38 ЗА, вр. чл.7, ал.2 от Наредба 1/2004 на ВАДвС ищеца „ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ” ЕАД, ЕИК 831609046 да плати на адвокат В.А.Я. от САК с личен №***** и адрес бул. "Димитър

Петков" №111-113, ет. 2, офис. 2 и телефон: ***** сумата от **542,97 лв.**, представляваща възнаграждение за оказаната по настоящото дело безплатна правна помощ за ответника Д. Б. Г. с ЕГН *****, съразмерно на отхвърлените части от исковете.

Решението е постановено при участие на трето лице помагач на страната на ищеца ТЕХЕМ СЪРВИСИС ЕООД.

Решението подлежи на обжалване по реда на Глава двадесета от ГПК – с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се връчат на страните на съдебните им адреси чрез процесуалните им представители!

Съдия при Софийски районен съд: _____